

delse til Sagen er derimod egentlig at søge i Hartkornets Egallisation, thi det vil være Enhver bekendt, at det var en Ret for de gamle Sædegaarde heri Landet at have Mølle til Gaardens eget Brug, og der var i sin Tid Spørgsmaal, om ikke denne Forret for Sædegaardene burde bortfalde ligesom de andre, men man fandt, at da dette var en Frihed, som der vistnok kunde være meget, der talte for ogsaa at udvide til andre Statsborgere, saa var det bedre at gaae denne Vej, end at berøve de nærværende enkelte Eiendomme, som hidtil havde været i Besiddelse af denne Frihed, denne Rettighed. Dette gav den første Anledning til, at man tænkte paa denne Sags Behandling. Dette Formaals er forøvrigt opnaaet ved Lovudkastets § 2, saaledes som den nu foreligger. En yderligere Tilskyndelse til at komme ind paa denne Sags Behandling var Ophævelsen af Consumtionen. Det er klart, at naar man vil sikke sig, at den meget betydelige Reform i vore Skattelove, som foregik ved Consumtionens Ophævelse, virkelig skal komme Befolkningen tilgode og ikke de enkelte Producenter, saa maatte man for Alvor stræbe hen til, at der samtidig med Consumtionens Ophævelse eller saasnart som muligt derefter indtraadte en Forøgelse i Forsyningen, indtraadte et større Liv og en større Virksomhed i de forskellige Næringsveje, som hidtil havde været indsnævrede af Consumtionslovgivningen og Consumtionscontrollen (Hør!). Det var altsaa en Følge af Formalingsafgiftens Ophævelse, at man maatte søge at reformere Lovgivningen om de forskellige Næringsveje, som besatte sig med Kornvarers Forædling; man maatte tænke paa en Række af Love, som maatte omfatte Bryggerier, Bagerier og først og fremmest Maling, som den første Operation, der ligger til Grund for disse andre nævnte forskellige Næringsveje. En af disse

Love, Loven om Ølbryggerier, er allerede passeret Rigsdagen. Den lille Lov om Bagerieringen i Kjøbenhavn er ligeledes gaaet igennem; den havde kun en foreløbig Character, sigtende til at rydde af Veien visse særlige Hindringer, som vanskeliggjorde en fornustig Ordning af Bagerieringen her i Landet. Men Hovedsagen i hele denne Række af Love er Loven om Formalingen. Nu er det klart, at Formalingen kan fremtræde paa to Maader; den kan enten fremtræde som selvstændig Production eller som et Moment i en større Production, nemlig i de Tilfælde, hvor Formaling fremtræder som tjenende en videre Forædling, være sig ved Brænderier, Ølbryggerier eller Maltgjørier, og i alle disse Tilfælde er det af yderste Bigtighed for disse Næringsveies Udvikling heri Landet, at det bliver tilladt dem, som drive en saadan større Næringsvei, ogsaa at gjøre denne mindre eller foreløbige Operation. Det er tillige det samme Princip, som man ellers gennemfører i Næringslovgivningen. Ligesom saaledes en Fortepiano-Fabrikant kan være Snedker, forsaavidt han behøver dette for at gjøre sine Pianoforter, maa en Brændevinsbrænder kunne være Møller, forsaavidt han behøver dette for at knuse de Kornbestanddele, som han benytter til sin Haandtering. Dette er en uafviselig industriel Fordring, som strax maa indtræde. Derimod kan det nok være, at man i det oprindelige Udcast gif noget for vidt med Hensyn til det Udtryk, man brugte, nemlig Ordet „Næringsdrift“, hvilket man forstod saaledes, at derunder skulde ogsaa indbefattes Handel. Det var maaskee en for stor Afvigelse fra det hidtil Bestaaende, og det udfordres heller ikke til det Diemed, som bør være den egentlige Hensigt med denne Deel af Loven, nemlig at lette Forædlingen.